

На мою думку застосовуючи вище згадані методи, а також забезпечення сприятливої атмосфери, доброзичливості, відмови від критики, розвитку допитливості, заохочення у висловлюваннях оригінальних ідей, творчого підходу до вирішення проблем, надання дітям можливості активно ставити запитання є загальними способами стимуляції творчої активності.

Список використаної літератури

1. Нісімчук А.С., Падалка О.С., Шпак О.Т. Сучасні педагогічні технології / А.С. Нісімчук, О.С. Падалка, О.Т. Шпак. – К.. 2016. 368 с.

Наталія Вишивана (м. Вінниця)

ДО ПИТАННЯ СИНОНІМІЧНОЇ ВАРІАТИВНОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ

Останнім часом значно посилилась увага до проблеми варіативності мовних явищ. Варіативність являє собою загальну властивість, закладену в самій суті мовної системи як спосіб існування й функціонування всіх без винятку одиниць мови. Вона зачіпає всі мовні підсистеми й одиниці в плані форми й змісту, у синхронії і діахронії та проявляється на всіх рівнях мовленнєвої комунікації.

Варіативність компонентів фразеологічних одиниць - це синонімічна заміна одного чи кількох їх компонентів, що не порушує семантичної тотожності, синтаксичної функції та прийнята узусом.

Ми розрізняємо чотири типи синонімічних відношень фразеологічних одиниць:

– міжрівнева синонімія, тобто синонімія фразеологізмів досліджуваного типу та їхніх лексичних корелятивів: *seinen Friedrich Wilhelm daruntersetzen – unterschreiben*;

– корелятивна синонімія, при якій досліджувані одиниці корелюють з близькими за значенням фразеологізмами: *arm wie Hiob /Job – arm wie eine Kirchenmaus*;

– внутрішньогрупова синонімія, тобто синонімія ФО з ономастичними компонентами, які відносяться до одного ономастичного розряду: *Sand nach Hagen tragen – Bier nach Dortmund bringen*;

– міжгрупова синонімія, точніше синонімія ФО з компонентами-онімами, що входять до різних ономастичних розрядів: *wenn Ostern und Pfingsten zusammenfallen – wenn der Main / die Elbe brennt*.

Поряд із фразеологічними синонімами існує велика кількість фразеологічних варіантів. Вони передбачають відносну тотожність образу та абсолютну тотожність семантики, мають єдине джерело походження, подібну будову і припускають взаємозаміну слів-компонентів: *falscher Wilhelm / falscher Willi*.

Ми дослідили близько 200 синонімічних фразеологічних одиниць німецької мови з загальним антропоцентричним значенням та виділили в цьому полі шість тематичних груп: інтелект, мова тіла, зовнішність, робота та діяльність, емоції, риси характеру. Кожна з наведених груп містить різну кількість одиниць, що відрізняються низкою ознак. Найбільш чисельними є групи «Зовнішність» (32%), «Інтелект» (19%) та «Емоції» (18%). Аналіз семантики німецьких фразеологізмів та поділ їх на тематичні групи свідчить про надзвичайну різноманітність асоціацій і паралелей, які виникають у німців при описі людини взагалі.

Що стосується варіативності, то можна зробити висновок про те, що для утворення фразеологічних варіантів використовуються у більшості випадків лексичні засоби. Лексична варіативність може посилювати експресивність висловлювання, наприклад: *den letzten Schlaf schlafen/ den ewigen Schlaf schlafen* або ж слугувати для евфемізації мовлення, наприклад: *Du kannst mich am Arsch lecken! / Du kannst mich am Abend besuchen! / Du kannst mir am Abend begegnen! / Du kannst mich als Briefmarke betrachten!*

Грамматична субституція сприяє підвищенню або зниженню рівня емотивності завдяки морфологічній або синтаксичній варіативності компонентів сталих сполук. Зміна порядку слів у фразеологізмі сприяє підвищенню рівня інтенсивності виразу емоцій похідним фразеологізмом.

Комбінована субституція слугує для асиміляції фразеологічних зворотів, які були запозичені з інших мов, для розуміння всіх їх компонентів носіями мови.

Підводячи підсумки варіювання фразеологічних одиниць, стверджуємо, що варіативність ФО функціонує:

- як джерело змін, варіювання є матеріалом для потенційно можливих модифікацій;
- як форма реалізації, варіювання є тим етапом, через який у систему мови проникають нові ознаки;
- варіювання як умова реалізації забезпечує паралельне використання конкуруючих одиниць і заміну одних варіантів іншими.

Яна Гапчук (м. Вінниця)

Е- НАВЧАННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗМІШАНОЇ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ

Потреби сьогодення змушують переосмислити стандартні підходи до процесу навчання. Дедалі поширеним є запровадження системи змішаного навчання. Постійний розвиток мережі Інтернет, поширення та різноманіття освітніх додатків для мобільних пристроїв, сприяє розвитку Е-навчання, як ключового елемента змішаної системи навчання.

У науково-педагогічній літературі поняття Е-навчання вживається синонімом таких понять, як дистанційне навчання та online- навчання. Хоча, варто зазначити, що розвиток та поглиблення знань за допомогою ІКТ є основою Е-навчання та забезпечує підтримку взаємодії зі змістом, навчальною діяльністю та учасниками навчального процесу [2]. Більшість європейських університетів зазначають, що Е-навчання постає у ролі багатообіцяючої альтернативи традиційному навчанню та допомагає суспільству рухатись до навчання впродовж життя [3, с. 75].

Е-навчання може бути реалізовано як синхронно так і асинхронно у часі, а процес навчання може відбуватись у будь-якому місці. Таким чином можна виділити чотири типи Е-навчання [1, с. 406]: